

מסכת שבועות

פרק ז משנה ז

כִּי שֶׁמְּשָׁאֵר, הַפּוֹגֶם כְּתַבְתָּה לֹא תִּפְרֻע אֶלָּא בְּשִׁבְיוּנָה, וְעַד
אֶחָד מַעֲדָה שֶׁהִיא פְּרוּזָה, לֹא תִּפְרֻע אֶלָּא בְּשִׁבְיוּנָה. מִנְכָּסִים
מַשְׁעָבָדים וּמִנְכָּסִי יְתוּמִים, לֹא תִּפְרֻע אֶלָּא בְּשִׁבְיוּנָה. וְהַגְּפֻרְעָת
שֶׁלֹּא בְּפָנָיו, לֹא תִּפְרֻע אֶלָּא בְּשִׁבְיוּנָה. וְכוֹן הַיְתוּמִים לֹא יִפְרֻעוּ
אֶלָּא בְּשִׁבְיוּנָה, שִׁבְיוּנָה שֶׁלֹּא פָקַדְנוּ אָבָא, וְלֹא אָמַר לוֹ אָבָא,
וּשֶׁלֹּא מַצִּינוּ בּין שְׁטָרוֹתֵינוּ שֶׁל אָבָא שְׁשָׁטָר זוֹה פְּרוּז. רַבִּי
יְוחָנָן בָּנו בְּרוֹקָה אֹמֵר, אֲפָלוּ נוֹלֵד הַבָּן לְאַחֲרֵי מִיתָּה הָאָב, גָּרִי
זוֹה גַּשְׁבָּע וּנוֹטֵל. אָמַר רַבָּנו שְׁמַעוֹן בָּנו גִּמְלִיאָל, אִם יִשׁ עֲדִים
שֶׁאָמַר הָאָב בְּשִׁעַת מִיתָּה שְׁטָר זוֹה אִינּוּ פְּרוּז, הוּא נוֹטֵל שֶׁלֹּא

בְּשִׁבְיוּנָה:

